

POHOD MLADIH PLANINCEV NA KRAŠNJI VRH (542 m)

Na koledarju je bila 2. sobota v mesecu februarju, za povrh pa še slovenski kulturni praznik, Prešernov dan. V Sloveniji je 8. februar razglašen za državni praznik in dela prost dan. Zato ta dan večina ljudi preživi v naravi, v družbi prijateljev, na kakšni kulturni prireditvi in se tako vsaj v mislih poveže s kulturno tematiko. Tudi 41 mladih planincev z vseh treh OŠ na Kočevskem (iz naše šole 15 mlajših in 3 starejši) se je s svojo vodnico, mentoricami in enim izkušenim planincem podalo na planinski pohod v Belo krajino. Pridružil se jim je še en srednješolec s svojo mentorico.

Vsi prisotni so skoraj vse do zadnjega sedeža napolnili avtobus. Med vožnjo je mentorica mlade planince z različnimi dejstvi in vprašanji popeljala v čas Prešernovega življenja in jih tako spodbudila k aktivnemu sodelovanju. Učenci so pokazali kar lepo paleto znanja o našem največjem pesniku. Skupaj so zapeli še slovensko himno, učenec 5. razreda pa je deklamiral pesem O Vrba, srečana draga vas domača ...

Malo pred Metliko sta se jim na avtobusu pridružila še dva domačina, vodnik Martin s svojo ženo Ivanko.

Na izhodiščni točki pohoda v Bojanji vasi je bila zbrana že številčna skupina planincev, ki so Prešernov dan ravno tako počastili s vsakoletnim tradicionalnim pohodom na Krašnji vrh. Večina je bilo domačinov, Belokranjcev. Kmalu so vsi pohodniki prišli do hiše v vasi, kjer so bili postreženi s krofom in čajem. Po jutranji malici so mladi planinci hodili v dolgi koloni po različnih poteh in podlagah, asfaltni, kamniti, prekriti s suhim in mokrim listjem, blatni in spolzki, tako da sta bila varen korak in previdnost res na prvem mestu.

Med potjo so opazovali naravne in kulturne znamenitosti in zanimivosti. Svojevrsten kraški teren v Beli krajini ima veliko brezen in jam. Zelo od blizu in nazorno so lahko videli nevarnosti 60 m globoke jame Pečenjevke. Obnovljeni vodnjak Vušivk pod svetim znamenjem je razkril njegov pomen v preteklosti, izvir studenec Orehovec pa površinsko vodo, ki nikoli ne presahne. Do cilja in koče na Krašnjem vrhu pa je pot peljala mimo cerkvice Svete Trojice.

Krašnji vrh se lahko ponaša s prelepo leseno kočo, ki jo upravlja PD Metlika, okoli nje pa prostran uravnani del s klopmi in mizami, igrali, baliniščem ter 17 m visokim razglednim stolpom, iz katerega je bil čudovit razgled po vsej Beli krajini, delu Hrvaške vse do Kleka in velebitskih vrhov. Mladi pohodniki niso želeli izpustiti tega lepega pogleda daleč naokoli.

Prijazni in gostoljubni Belokranjci so poskrbeli za lačna usta udeležencev prazničnega pohoda s toplo malico. Vsak je lahko dobil hrenovko ali kranjsko klobaso, hren, gorčico, kisel krompir, kruh, čokoladno sladico in čaj. Hrane je bilo toliko, da mladi planinci malice iz nahrbtnikov skoraj niso potrebovali, razen tisti, ki so bolj izbirčnih okusov.

Kot na vsakem pohodu je bilo potrebno izpolniti še dnevniške. Pisali in risali so v koči, kjer je bila kljub lepemu februarškemu dnevu bolj prijetna temperatura.

Za vso izkazano dobrotljivost in darežljivost so se članom PD Metlika tako mladi planinci kot vodnica in mentorice iskreno zahvalili, jim v dar poklonili lesen markacijski obesek, ki so ga izdelali na prejšnjem planinskem taboru. Nanj so napisali podatke (kdaj in kdo) in veliki HVALA VAM!

Vožnja proti Kočevju je v družbi planinskih prijateljev minila hitro, dogodivščin za obujanje spominov pa tudi ni manjkalo.

Mentorica Melita Berlan